

DECRET 128/2010, DE 14 DE SETEMBRE, SOBRE L'ACREDITACIÓ DEL CONEIXEMENT LINGÜÍSTIC DEL PROFESSORAT DE LES UNIVERSITATS DEL SISTEMA UNIVERSITARI DE CATALUNYA

L'Estatut d'autonomia de Catalunya (d'ara endavant EAC) proclama en l'article 6 que el català és la llengua pròpia de Catalunya i, com a tal, és la llengua d'ús normal de les administracions públiques i és també la llengua normalment emprada com a vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament. També proclama que la llengua catalana i la llengua castellana són oficials a Catalunya. L'article 35 de l'EAC reitera que el català s'ha d'utilitzar normalment com a llengua vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament universitari i declara que el professorat i l'alumnat dels centres universitaris tenen dret a expressar-se, oralment i per escrit, en la llengua oficial que elegeixin. D'acord amb l'article 50.2 de l'EAC, el Govern, les universitats i les institucions d'ensenyament superior, en l'àmbit de les competències respectives, han d'adoptar les mesures pertinents per garantir l'ús del català en tots els àmbits de les activitats docents, no docents i de recerca.

En el marc del multilingüisme promogut per la Unió Europea mitjançant la Resolució del Consell de 21 de novembre de 2008, relativa a una estratègia europea a favor del multilingüisme, i la Resolució del Parlament Europeu de 24 de març de 2009, El multilingüisme: un avantatge per Europa i un compromís compartit, el Govern de la Generalitat, tenint en compte l'article 6.6 de la Llei d'universitats de Catalunya, ha considerat que en el cas que s'imparteixi docència en terceres llengües caldrà acreditar-ne el coneixement suficient. Correspon a la Generalitat, d'acord amb l'article 172 de l'EAC, i sens perjudici de l'autonomia universitària, la competència exclusiva sobre la coordinació del sistema universitari català i la competència compartida sobre la regulació del règim del professorat docent i investigador contractat i funcionari. Igualment, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de llengua pròpia que, d'acord amb l'article 143 de l'EAC, inclou la determinació de l'abast, els usos i els efectes jurídics de la seva oficialitat, i també la normalització lingüística del català i de l'occità juntament amb el Consell General d'Aran.

L'article 24.3 de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística (d'ara endavant LPL) i l'article 6.4 de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya (d'ara endavant LUC), fan referència a l'obligació que té el professorat universitari, llevat del visitant i casos anàlegs, de conèixer suficientment les dues llengües oficials a Catalunya, d'acord amb les exigències de les seves tasques acadèmiques. Alhora, l'article 22 de la LPL estableix que l'estudiantat té dret a expressar-se en la llengua oficial que prefereixi i, per tant, té dret a emprar la llengua catalana i a ser atès en aquesta llengua. A més, l'article 6.4 de la LUC estableix que el Govern, d'acord amb la normativa vigent i mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya, ha de garantir que en els processos de selecció, d'accés i d'avaluació es concreti el coneixement suficient de les dues

llengües oficials pel professorat universitari. El Govern ha considerat convenient desenvolupar, mitjançant una disposició reglamentària, el precepte legal esmentat, en exercici de l'habilitació que li confereix la disposició final primera de la LUC i tenint en compte l'Acord del Ple de la Junta del Consell Interuniversitari de Catalunya del dia 11 de juny de 2008, sobre l'acreditació del coneixement lingüístic en els processos de selecció i d'accés del professorat de les universitats del sistema universitari de Catalunya. En aquest sentit, aquest Decret, sobre el qual el Consell Interuniversitari de Catalunya ha emès informe favorable, té per objecte regular els mecanismes i les formes d'acreditació del coneixement del català en els processos de selecció i accés del professorat de les universitats del sistema universitari de Catalunya, d'acord, també, amb l'article 56.2 de la Llei estatal 7/2007 de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. També estableix principis comuns pel que fa al moment de l'acreditació lingüística i al nivell exigible al professorat universitari, d'acord amb criteris objectius de proporcionalitat i tenint en compte l'experiència prèvia de les universitats. El seu àmbit d'aplicació s'estén al professorat contractat i al professorat dels cossos docents universitaris, sens perjudici de recollir i desenvolupar les excepcions legalment previstes, d'acord amb un criteri de respecte a l'autonomia de les universitats per a la selecció, formació i promoció del professorat.

A proposta del conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

Article 1. Objecte

Aquest Decret té per objecte la regulació del coneixement lingüístic del professorat de les universitats del sistema universitari de Catalunya i, en especial, l'acreditació del coneixement suficient del català, tant en l'expressió oral com en l'escrita, de conformitat amb les exigències de les seves tasques acadèmiques.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Aquest Decret s'aplica al professorat funcionari i contractat de les universitats públiques i al professorat contractat de les universitats privades del sistema universitari de Catalunya.
2. Queden exceptuats de l'acreditació del requisit del coneixement del català en els processos de selecció el professorat visitant, el professorat emèrit i el professorat que desenvolupi una activitat acadèmica honorària de les universitats públiques i el professorat de categories anàlogues a aquestes que les universitats privades determinin.

3. Les universitats, d'acord amb la seva normativa interna, poden eximir el professorat de l'acreditació del requisit del coneixement del català en funció de la temporalitat o de les específiques característiques de les tasques acadèmiques vinculades només a la recerca o a la docència en terceres llengües, sempre que en aquest darrer cas s'acrediti el coneixement suficient d'aquestes llengües.

Article 3. Moment de l'acreditació del coneixement del català

1. El professorat dels cossos docents universitaris de les universitats públiques ha d'acreditar el coneixement suficient del català en els concursos d'accés convocats per les universitats. Les convocatòries dels concursos d'accés han de preveure com a requisit l'acreditació del coneixement suficient del català.

2. El professorat catedràtic contractat i el professorat agregat de les universitats públiques ha d'acreditar el coneixement suficient del català en els concursos de selecció convocats per les universitats. Les convocatòries dels concursos han de preveure com a requisit l'acreditació del coneixement suficient del català.

3. El professorat lector i el professorat ajudant de les universitats públiques ha d'acreditar el coneixement suficient del català en els concursos de selecció convocats per la universitat, sempre que el contracte tingui una durada superior a dos anys, als efectes de facilitar la seva mobilitat. La pròrroga del contracte requereix acreditar el coneixement del català a través dels mitjans d'acreditació previstos en aquest Decret.

4. A l'efecte de facilitar la contractació d'especialistes de reconeguda competència externs a l'àmbit acadèmic universitari, el professorat associat de les universitats públiques ha d'acreditar el coneixement suficient del català, quan el temps total de durada del seu contracte inicial sumat al de les respectives renovacions sigui superior a dos anys. L'acreditació del català a través dels mitjans d'acreditació previstos en aquest Decret s'ha d'efectuar en el moment de la renovació del seu contracte.

5. El professorat de les universitats privades ha d'acreditar el coneixement suficient del català en els processos de selecció o contractació que les universitats efectuïn d'acord amb la seva normativa. Aquests processos han de preveure com a requisit l'acreditació del coneixement suficient del català.

6. En el supòsit que l'exempció prevista a l'article 2.3 tingui caràcter temporal, les universitats han d'establir els procediments i els terminis per tal que el professorat acrediti el coneixement suficient del català.

7. En els casos que així ho justifiquin, les universitats poden requerir al professorat permanent l'acreditació del coneixement del català amb posterioritat als processos d'accés i selecció, per

potenciar i afavorir la captació de talent. La normativa interna de la universitat ha d'establir els procediments adequats perquè el coneixement del català sigui efectivament acreditat en un moment posterior i ha de garantir els drets lingüístics dels i les estudiants. En qualsevol cas, s'ha d'acreditar el coneixement de la llengua en el termini màxim de dos anys a comptar de la data d'accés a la universitat.

Article 4. Nivell de coneixement de català exigible

El nivell mínim de coneixement lingüístic exigible a les universitats públiques i a les universitats privades, tant en l'expressió oral com escrita, serà el que asseguri la competència del professorat per participar amb adequació i correcció a les situacions comunicatives que requereixen les tasques acadèmiques, de manera que quedin garantits els drets lingüístics dels estudiants.

Article 5. Mitjans d'acreditació del coneixement del català

Els mitjans d'acreditació de coneixements de català són els següents:

- a) El certificat de referència de nivell de suficiència de català (nivell C) de la Generalitat de Catalunya que estableix la normativa vigent sobre avaluació i certificació de coneixements de català.
- b) Qualsevol dels títols, diplomes i certificats que es consideren equivalents al certificat de suficiència de català de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la normativa vigent.
- c) Els certificats de suficiència en llengua catalana expedits per la universitat corresponent que es consideren equivalents al certificat de suficiència de català de la Generalitat de Catalunya.
- d) El certificat de coneixement suficient lingüístic docent que emetrà la universitat i que es podrà obtenir:
 - i. Rebent una formació específica organitzada per la universitat i superar-la; o
 - ii. Mitjançant una avaluació a càrrec de la universitat.

Article 6. Altres mitjans d'acreditació del coneixement del català

El coneixement suficient del català en els processos de selecció i d'accés del professorat també es pot acreditar amb els mitjans següents:

- a) Les persones aspirants que han fet l'acreditació en l'ensenyament obligatori, amb la presentació d'algun dels títols de l'ensenyament reglat no universitari que es consideren equivalents al nivell de suficiència de català, d'acord amb la normativa vigent.

- b) Les persones aspirants que amb la possessió del títol exigít com a requisít específic de participació a la convocatòria acreditin amb la presentació d'aquest mateix títol que tenen el nivell de coneixement exigít o superior.
- c) Les persones aspirants que hagin participat i obtingut plaça en processos anteriors de selecció i d'accés de professorat per accedir a una universitat en què hi hagués establerta una prova de català del mateix nivell o superior, mitjançant la presentació de la certificació que així ho acrediti.
- d) També es pot acreditar amb la superació d'una prova específica de coneixements de llengua catalana, la realització de la qual han de preveure les bases de les convocatòries dels processos selectius amb caràcter obligatori i eliminatori. La qualificació de la prova ha de ser d'apte o no apte.

Article 7. Acreditació del coneixement del castellà

L'acreditació del nivell de coneixement de castellà del professorat universitari s'efectua d'acord amb la normativa aplicable i en els termes que estableixin les universitats a les respectives convocatòries.

Article 8. Coneixement i acreditació de la llengua occitana

Les universitats poden preveure en les convocatòries dels concursos de selecció i d'accés del professorat universitari el coneixement de la llengua occitana, denominada aranès a l'Aran, com a mèrit, en els termes fixats per cada universitat. Aquest coneixement es pot acreditar mitjançant els títols i certificats d'occità o aranès reconeguts per la normativa vigent.

Article 9. Acreditació del coneixement de terceres llengües

El professorat universitari que s'incorpori per efectuar la docència en terceres llengües en les assignatures perfilades per la universitat haurà d'acreditar el nivell de suficiència de coneixement d'aquestes llengües pels mitjans que determini cada universitat. En el si del Consell Interuniversitari de Catalunya es podran acordar criteris d'acreditació homogenis.

Article 10. Recursos formatius

Les universitats públiques, amb el suport del departament competent en matèria d'universitats, han de proporcionar els recursos formatius per a l'aprenentatge del català al seu personal docent i investigador i dur a terme polítiques d'acreditació del coneixement lingüístic.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Professorat col·laborador

El professorat col·laborador que, d'acord amb la normativa vigent i amb caràcter excepcional, sigui contractat per la universitat, ha d'acreditar en els processos de selecció i d'accés els coneixements lingüístics en les formes establertes en aquest Decret.

Segona. Normativa interna de la universitat

Les universitats han d'aprovar la normativa interna a què fa esment aquest Decret en el termini màxim de sis mesos a comptar de la seva entrada en vigor.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA ÚNICA

Aquest Decret no és aplicable als concursos de selecció i d'accés de professorat funcionari i contractat que ja estiguin convocats a l'entrada en vigor d'aquest Decret.

Barcelona, 14 de setembre de 2010

JOSÉ MONTILLA I AGUILERA

President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP HUGUET I BIOSCA

Conseller d'Innovació, Universitats i Empresa

(10.209.023)